

..... als 4 vents

L'any de Santa Teresa

La història comença amb una nena d'Àvila, Teresa de Cepeda y Ahumada que va venir al món el 28 de març de 1515, aviat farà 500 anys. Amb aquest motiu són moltes les celebracions que es preparen i que s'emmarquen en l'Any de la Vida Consagrada, que el papa Francesc ha volgut que fos l'any 2015.

A l'octubre es va obrir ja l'Any jubilar teresià a la nostra arxidiòcesi, en la qual tenim el goig de la presència de l'Orde del Carmel des de fa 400 anys.

Vaig tenir llavors ocasió d'agrair una vegada més l'activitat de les diferents congregacions religioses carmelitanes a la nostra terra, homes i dones que es mantenen fidels a l'esperit amb què la reformadora d'Àvila va fundar tants convents en diferents regions. Persones lliurades a l'oració, a l'ensenyament, a l'assistència als necessitats.

Les persones de vida consagrada són com estels en un món en tenebres que està buscant com orientar-se

Quina riquesa més gran és comptar a la nostra arxidiòcesi amb aquestes comunitats religioses que uneixen contemplació i activitat, i que ho fan amb la pau i la serenitat d'aquella gran fundadora.

Les persones de vida consagrada són com estels en un món en tenebres que està buscant com orientar-se. A través de la pregària i la fidelitat, ens assenyalen el sentit de la vida, que no és altre que el que reflecteix aquell poema de la santa: «Vuestra soy. Para Vos nació. ¿Qué mandáis hacer de mí?»

El carisma teresià, com qualsevol vida consagrada, és una concreció de l'esperit cristià viscut fins a les últimes conseqüències. S'explica que algú va preguntar a sant Joan Maria Vianney si era veritat que ell vivia sempre immers en els misteris divins, i va contestar: «Ah!, però hi ha una alguna cosa més a part dels misteris divins?»

El monjo de Poblet Agustí Altisent va escriure que al Monestir els monjos tenien una vida molt reglamentada, amb llargues estones de pregària i lectura, però també de treball, amb el benentès que l'oració havia de ser calmosa i el treball no podia ser nerviós. Sobre això comentava que un cop va agafar un taxi a Madrid i el conductor li va dir: «Quan treballava per a un altre, pensava: el dia que jo sigui amo del taxi viuré com un rajà. I ara visc pitjor.»

No és tenir coses el que fa feliç, sinó tenir temps i tenir-lo per a Déu i per als altres. Aquesta és la nostra experiència, que les persones consagrades ens recorden amb la seva simple presència.

+ *Jaume Pujol*

† **Jaume Pujol Balcells**

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Enfoca el codi QR
i accedeix al vídeo «Als Quatre Vents»

Les perifèries d'avui

Un dels reclams més insistents del papa Francesc des de l'inici del seu pontificat ha estat la invitació a anar a les perifèries per predicar l'Evangeli. Fa pocs dies ho escoltàvem de nou quan convidava els consagrats a anar a les perifèries dels homes i dones d'avui. Les seves petjades donen força i credibilitat al missatge, només cal fer memòria dels llocs que ha visitat darrerament: Lampedusa, Corea, Albània, Estrasburg, Turquia... Els propers seran Filipines i Sri Lanka. En un temps d'absència de lideratges morals el Papa ha esdevingut un referent, no solament per als catòlics, sent una veu ferma de l'Evangeli i la doctrina social de l'Església avui.

En un minut

—**Missatge.** Coincidint amb l'inici de l'Any de la Vida Consagrada, convocat pel papa Francesc, els bisbes de Catalunya han escrit una carta conjunta per «acompanyar el poble de Déu, les parròquies, comunitats religioses, moviments i institucions de les nostres Esglésies diocesanes, perquè aquest temps de reflexió i de gràcia sigui un pas endavant en la conversió i la renovació espiritual i apostòlica, tan fonamentals per a la nova evangelització». **Podeu llegir aquesta carta en el següent enllaç:** <http://arqtgn.cat/vconsagrada>

—**Guardó.** La Comunitat monàstica de Taizé, a França, ha estat guardonada amb el IV Memorial Cassià M. Just pel seu treball amb els joves a favor de la reconciliació i

l'ecumenisme. Taizé acull cada setmana milers de joves que s'hi apleguen per reflexionar, pregar i conuiu en un ambient d'austeritat. Aquest guardó, que es convoca des de 2010, és un reconeixement a les persones, entitats o institucions per les seves aportacions a la construcció d'un espai comú de respecte a la llibertat religiosa, de pensament i de foment del diàleg.

—**Encesa solidària.** Un any més, els alumnes del col·legi La Salle Tarragona i Torreforta van participar en l'Encesa Solidària en favor de la Fundació PROIDE, nascuda de les escoles La Salle de Catalunya com a expressió en favor de la justícia i la dignitat dels pobles oprimits. Les escales de la Catedral van ser l'escenari d'una estrella gegant formada per més de 2.000 espelmes. La recaptació es destinarà a projectes educatius d'aquesta Fundació a l'Àfrica i a l'Amèrica Llatina.

Per a reflexionar

Fem que tot sigui autèntic

L'Església no pot anticipar els dons del Senyor, només els pot esperar. Amb amor, amb alegria i esperança. L'Església espera el Fill que li serà donat. És el Fill de Maria, però també és el Fill de l'Església, ja que el Senyor va dir: «Tot aquell que fa la voluntat del Pare m'és germà i germana i també la meva mare». Crist neix cada any per Nadal en el cor d'aquells que celebren el seu naixement. És la gràcia del Nadal de cada any, el misteri del Déu en nosaltres.

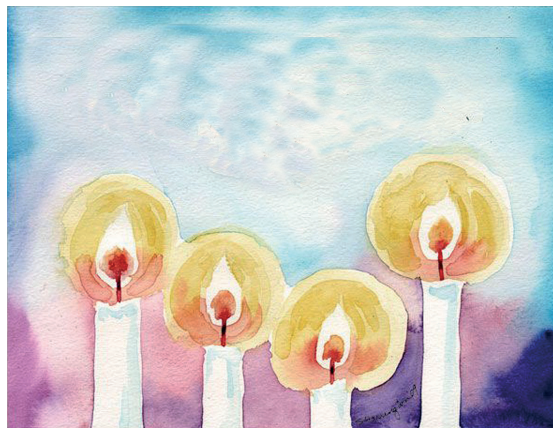
L'Església, espiritualment, junta-ment amb Maria, durant l'Advent, «està de part». Imaginem la tendresa dels esposos que esperen el primer fill. Quins sentiments! Com serà el nen o la nena, quins ulls tindrà, com seran els seus cabells...? Quin amor! Amb quina il·lusió es fan aquestes preguntes! Amb aquest amor i amb aquesta tendresa hem d'esperar el naixement del Senyor.

Cal tenir present la bellíssima frase del místic alemany Angelus Silesius: «Encara que Crist hagués nascut mil vegades a Betlem de Judà, si no nasqués en el teu cor

estaries perdut per sempre.» Estaríem perduts perquè no sabríem res de l'Amor en què hem estat creats i l'Amor en què hem estat redimits. I tampoc sabríem res dels misteris de la Vida eterna. ¿I on trobaríem la força per estimar i fer la gran cursa de la vida...? És tan veritat que l'amor del Crist és l'alegria més interior dels cristians! És tan veritat que el Senyor, només el Senyor, és la font de l'esperança!

Aquest Advent i aquest Nadal, fem que tot sigui autèntic.

Jesús és la Paraula de Déu donada als homes i la fe és la paraula humana donada a Déu. La Paraula que Déu ens ha donat és autèntica, veritable i fidel. **Que la paraula de la nostra fe sigui també autèntica**, una paraula falsa té el mateix valor que un bitllet fals: cap. Revestim d'autenticitat les paraules de la fe. I l'autenticitat només ve donada en la mesura que les vivim en la quotidianitat de cada dia.

Esperem amb amor la celebració del Nadal d'aquest any. I no vulguem anticipar els seus dons. Deixem que Déu sigui Déu i com el salmista diguem la pregària: «Em mantinc en una pau tranquil·la, com un nen a la falda de la mare, tot esperant els vostres dons, Senyor.»

Rafael Serra, pvre.

Agenda

Del 15 de desembre al 31 de gener de 2015

—**Exposició «El Nadal de Mn. Salvador Ramon»** al vestíbul del Centre Tarraconense El Seminari. Horari: de dilluns a divendres, de 10.00 h a 13.30 h i de 16.30 h a 20.00 h. Organitza el Museu Diocesà de Tarragona i el Centre Tarraconense.

15 de desembre

—**Inici de la V Setmana del Cinema Espiritual** amb el lema «El Misteri de l'amor», al Centre Tarraconense El Seminari. Activitat dirigida als alumnes d'ESO i Batxillerat de les escoles de l'arxidiòcesi. Organitza la Delegació diocesana de pastoral de Joventut.

21 de desembre

—**Recés d'Advent** a la Parròquia de Santa Maria de Cornudella del Montsant, a les 18.00 h, amb el tema «Preparem el Nadal amb santa Teresa de Jesús», per la Gna. Teresa Ros Climent, stj. Organitza l'arxiprestat del Priorat.

22 de desembre

—**Concert de Nadal** a càrrec del Cor, els Cors Jove i Estels, i l'Orquestra dels Amics de la Catedral de Tarragona al Centre Tarraconense El Seminari, a les 20.00 h.

28 de desembre

—**Jornada de la Festa de la Sagrada Família.**

A les 11.00 h, missa a la Catedral i celebració dels 25, 50, 60 i 75 anys d'aniversari de nocces. Inscripcions a la vostra parròquia. Organitza la Delegació diocesana de pastoral familiar.

Litúrgia de la setmana

Cicle B

Litúrgia de les Hores: Setmana III d'Advent

Diumenge, 14: III Diumenge d'Advent

[Is 61, 1-2a.10-11; Salm Lc 1, 46-50.53-54; 1Tes 5, 16-24; Jn 1, 6-8.19-28 (LE/LH pròpies)]

Dilluns, 15: [Nm 24, 2-7.15-16a; Salm 24, 4bc-5ab.6-7bc.8-9; Mt 21, 23-27]

Dimarts, 16: Sant Josep Manyanet, prevere (MO)

[So 3, 1-2. 9-13; Salm 33, 2-3.6-7.17-18.19 i 23; Mt 21, 28-32]

Dimecres, 17: [Gn 49, 1-2.8-10; Salm 71, 1-2.3-4ab; Mt 1, 1-17] *Fèria privilegiada d'Advent*

Dijous, 18: [Jr 23, 5-8; Salm 71, 1-2.12-13.18-19; Mt 1, 18-24] *Mare de Déu de l'Esperança.*

Fèria privilegiada d'Advent

Divendres, 19: [Jt 13, 2-7.24-25a; Salm 70, 3-4a.5-6ab.16-17; Lc 1, 5-25] *Fèria privilegiada d'Advent*

Dissabte, 20: [Is 7, 10-14; Salm 23, 1-2.3-4ab.5-6; Lc 1, 26-38] *Fèria privilegiada d'Advent*

Diumenge, 21: IV Diumenge d'Advent

[2Sa 7, 1-5.8b-12.14a.16; Salm 88, 2-3.4-5.27 i 29; Rm 16, 25-27; Lc 1, 26-38] LE/LH pròpies]]

Any jubilar teresià

Santa Teresa de Jesús ens parla avui

L'Advent ens convida a fer un viatge meravellós al nostre interior. No necessitem res per a aquest viatge més que decisió. **Determinació** és la paraula que fa servir santa Teresa. Aquest camí consisteix a prendre possessió de tu mateix/a, valorar la teva dignitat, descobrir l'amor que t'arrela, obrir-te a la realitat que et constitueix: Déu mateix! I aquesta consciència s'aprèn cada dia des de la pregària. Per això santa Teresa deia: «Importa mucho, y el todo, una grande y muy determinada determinación de no parar hasta llegar al final, venga lo que viniere, suceda lo que sucediere, trabajase lo que se trabajare, murmure quien murmurare...» (*Camino de Perfección* 21,2).

Lectures

Diumenge III d'Advent

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 61,1-2a.10-11)

L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit, m'ha enviat a portar la bona nova als desvalguts, a curar els cors adolorits, a proclamar als captius la llibertat, i als presos el retorn de la llum, a proclamar l'any de gràcia del Senyor. Aclamo el Senyor ple de goig, la meva ànima celebra el meu Déu, que m'ha mudat amb vestits de victòria, m'ha cobert amb un mantell de felicitat, com el nuvi coronat amb una diadema, com la núvia que s'engalana amb joiells. El Senyor Déu farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa néixer la sembra.

Salm responsorial [Lc 1,46-48.49-50.53-54 (R.: Is 61,10b)]

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.
Des d'ara totes les generacions em diran benaurada.

R. La meva ànima celebra el meu Déu.

Perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.
El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació. **R.**

Ompli de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.
Ha protegit Israel, el seu servent,
s'ha recordat del seu amor. **R.**

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 5,16-24)

Germans, viviu sempre contents, no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió. Això és el que Déu vol de vosaltres en Jesucrist. No sufoqueu l'Esperit, no desestimeu els dons de profecia, examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo, guardeu-vos de tota ombra de mal.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,6-8.19-28)

Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni. Quan els jueus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites per interrogar-lo, el testimoni de Joan fou aquest. Li preguntaren: «Qui ets tu?» Ell, sense cap reserva, confessà clarament: «Jo no sóc el Messies.» Li preguntaren: «Qui ets, doncs? Elies?» Els diu: «No el sóc.» «Ets el Profeta que esperem?» Respongué: «No.» Li digueren: «Doncs, qui ets? Hem de donar una resposta als qui ens han enviat: què dius de tu mateix?» Digué: «Sóc una veu que crida en el desert: "Aplaneu el camí del Senyor", com diu el profeta Isaïes.» Alguns dels enviats, que eren fariseus, li preguntaren encara: «Per què bateges, doncs, si no ets el Messies, ni Elies, ni el Profeta?» Joan els respongué: «Jo batejo només amb aigua, però, tot i que no el coneixeu, ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi; jo no sóc digne ni de deslligar-li la corretja del calçat.» Això va passar a Betània, a l'altra banda del Jordà, on Joan batejava.

Mirada endins Gna. Josepa Espasa, de la Companyia de Maria (o.d.n.)

Viviu sempre contents... El Senyor és a prop

Com diumenge passat, l'Evangelí d'avui ens parla de Joan Baptista, però aquest cop vol destacar que la missió de Joan no és la repetició ni la continuació de cap antic profeta, sinó donar pas a aquell que durà a terme les promeses de Déu. És una invitació a preparar l'arribada de l'únic que és realment la *llum* per a tot home.

La litúrgia d'avui ens convida a viure contents, no solament perquè esperem la vinguda del Senyor, sinó perquè ell ja és enmig nostre. Aquesta afirmació la trobem en la seva resposta als enviats dels fariseus: «Tot i que no el coneixeu ja teniu entre vosaltres el qui ve després de mi; jo no sóc digne ni de deslligar-li la corretja del calçat.» L'Evangelí diu de Joan: «Era testimoni: vingué a donar testimoni de la *llum*, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la llum, venia només a donar-ne testimoni.» Davant d'aquestes paraules fem-nos aquesta reflexió: Amb quina intensitat vivim i celebrem la nostra fe? Deixem brillar aquesta llum?

Visquem l'Evangelí amb alegria per fer realitat que «Vosaltres sou la llum del món...»

